

BİZİM KIZLAR SESSİZ ÖLÜR

Ne zamanki güneş gün ortası çekilir
Yeni ay olursa gece gökyüzünde
Sular çekilirse gerisin geri
Ve bir kuraklık başlarsa aniden
Anlarım ki bizim köyde bir kız doğmuştur

Tarla kenarında yazılır bizim kızların yazgısı
Hançerle kesilir göbek bağı
sonra balçığa gömülür
Akikası küçükbaş olur
Miras payı yarım
Ve azığına arpa ekmeği konur
Daha büyümeden anne olur kardeşine
Bir evi sırtlanır süt kemikleri
Kambur olur
Ne zaman bir kitaba içli içli bakan kızları görsem
Anlarım ki bizim köyde bir kıza yazık olur.

Bir boğaz fazladır baba evinde
'Suya sürek, tezeğe kürek' denir ardından
Evlatsa köle, eşse cariye
Bacıysa beslek, anneyse dadı
Ne bir imzası vardır ne de bir adı
Çatlamış ellerdeki parmak izidir vesikası

İki yazma oyalar bizim kızlar
Biri gelin olur diye sandığına
Biri ölüm olur diye tabutuna
Tamamdır, bir de anadan kalma
Kara yazgı konuldu mu yanına.

Sandalyeye oturunca ayağına bakılır
Yere değdiyse tamam, o kız "satılır"
Evlendir kan kırmızı kuşak belinde
Güvercin başı koparırlar önünde

Silahlar atılır düğün gününde
Anlarım bizim köyde bir kız gelin olur.

Çalı süpürgesi gibi koca evinde
Ocağın yanında süzülür durur
Gelinlik yapar kaynanaya, kaynataya, kocaya
Hiç insan olmamış sanki ömrünce
Sanır ki bir oğlan verse herife
Bir yeri de onun olur sedirde

Kimi dayak yer çocuk düşürür
Kimi oğlu olsun diye okur üfürür
Devleti yoktur bizim kızların
Okul bilmez, nikâh bilmez, hastane bilmez
Bir gece vakti koşturuyorsa ebe kadın meydanda
Anlarım bizim köyde bir kadın anne olur.

Susmak âdetidir bükme boynunu
Ve gizli gizli hıçkırma samanlıklarda
Âdetidir bizim oraların
Birgün döven koca birgün sever de
Laf olur çıkırsa baba evine gitse
Adı çıkar, dul gezemez sokakta
Ne sofrada tat alır ne de yatakta
Bir garip bir yavan yaşamak payı
Bazen de kan kadar kekremsi tadı

Sessiz sessiz ölür bizim kızlar
Kimi çoktan gömmüş içine derdini
Kimi bir merteğe asmış kendini
Belki son bir figan yankılanır dağlarda
Anlarım bizim köyde bir kıyım olur.

Sevde Kayış